

Maa jeg have Lov til at nævne, at i Odense Amtsraadskreds, hvor jeg har den Ære at være Formand for Kommissionen, bliver der i indeværende Finansaar ikke oprettet et eneste Brug efter denne Lov. Der har i alt være 3 Ansøgere. I det første Tilfælde var Jordlodden af den Beskaffenhed, at Kommissionen pure forkastede den som uegnet til Oprettelse af Husmandsbrug, idet vi ikke kunde skønne, at en Familie kunde eksistere derpaa. I de to andre Tilfælde var Ansøgerne ikke særdeles kvalificerede, det kunde maaske til Nød gaa an, men Prisen stod i alt Fald ikke i et rimeligt Forhold til Jordens Bonitet, og som Følge deraf maatte vi ogsaa afslaa disse to Ansøgninger. Man kunde maaske sige, at dette er et løsrevet Fænomen, og mene, at det er paa Grund af, at der i dette Aar er oprettet særlig mange Brug efter Jordloven af 1919. Det er imidlertid lang fra Tilfældet, der bliver efter Jordloven af 1919 i indeværende Aar i Odense Amt knapt nok oprettet en Snes i alt. I Assens Amt er der i alt siger og skriver oprettet eet Brug efter den gamle Lov, den Lov, vi her drøfter, Loven af 1924. I Svendborg Amt er Tallet saa lille, at det kan skrives med eet Ciffer, og det kommer ikke en Gang op i Nærheden af 10. Og jeg tager ikke fejl, naar jeg siger, at i de Amter paa Sjælland, hvor den bedste Jord findes, saavel som paa Lolland-Falster, i Maribo Amt, gælder det samme: At denne Lov kun har faaet en rent minimal Anvendelse. Selv i Jylland gør den samme Tendens sig gældende. De tre store Amter: Viborg, Randers og Aalborg tager langt den største Part; saa snart man kommer ned til de gode østjydske Amter: Aarhus, Skanderborg og Vejle, er Anvendelsen af denne Lov ret beskeden. Af disse Grunde henstiller jeg til den højtærede Minister at forelægge Udvalget en Redegørelse for, hvor mange Brug der er oprettet efter denne Lov siden 1924 i hvert enkelt af Landets Amter, og hvis en saadan Redegørelse i udpræget Grad viser den Tendens, jeg her har paa- vist: At Pengene i ganske overvejende Grad gaar til de daarlige Egne af Landet, henstiller jeg til Ministeren og til Udvalget, at det Tillæg, der her foreslaas til Loven af 29. Marts 1924, kun gives Gyldighed for eet Aar, og at der straks ved næste Rigsdags- samlings Begyndelse fremsættes et Forslag til en virkelig Revision af Loven.

Med Hensyn til Lovforslagets § 3 kan jeg tiltræde, at de Jordlodder, der erhverves, skal have en Minimumsstørrelse af 3 ha i Stedet for som hidtil 2 ha. Med Hensyn til Forslaget om, at Jordloddens Pris ikke

maa overstige 7 500 Kr., vil jeg gøre opmærksom paa, at det af Hensyn til en rimelig og forsvarlig Administration er nødvendigt, at der her er en vis Bevægelsesfrihed for Jordlovsudvalget og Kommissionerne, og jeg henstiller derfor, at man fastsætter et Maksimum for det *Laan*, der kan ydes til Erhvervelse, i Stedet for for Prisen, saaledes at man ikke forhindrer, at en Jordlod eventuelt koster over 7 500 Kr., eller hvilket Tal man nu bliver enig om, men at man kun ikke kan opnaa mere end det bestemte Beløb som Laan til Erhvervelse af Jord. Ellers bliver Administrationen overmaade besværlig. Der kan være Forhold, som gør, at den paagældende Ansøger nødvendigvis af en eller anden Grund maa have et større Areal, fordi der findes et saa stort Areal i Lodden og den derfor ikke kan erhverves til den Pris, der her fastsættes som den normale. Jeg kan ikke se, at det i nogen Grad vil forringe Princippet. Jeg indrømmer, at det er en Forbedring af Loven, at man har en bestemt Sum fastsat.

Jeg savner en Ændring udover det, her er bragt i Forslag, en Ændring, som jeg formoder ikke ligger udenfor Rammen af det, Ministeren har tænkt sig at kunne forhandle om og stille sig lydher overfor; nemlig en mere rimelig Bestemmelse til Konstatering af, hvilke Huse med lidt Jord — dem, man i daglig Tale betegner som de jordløse Huse — der ved at supplere deres Jord kan komme ind under Lovens Bestemmelser om Statslaan. I den nugældende Lovs § 6 har man med Hensyn til, hvilke Huse der maa komme ind under Loven, sagt: fra $\frac{1}{2}$ indtil 2 ha. Jeg henstiller, at dette forandres til et vist Beløb i Jordværdi, f. Eks. 2 500 Kr. En saadan Bestemmelse vil være langt mere retfærdig og virke langt mere ensartet for de forskellige Slags Jord, thi selv om man vel kan sige, at der ud over Landet er megen Forskel paa Vurderingerne, er Forskellen ikke paa langt nær saa stor, som naar man sætter et bestemt Areal. Det binder baade for den allerbedste Jord, for særdeles god Jord og ned til den ringeste. Derfor forekommer det mig, at det er meget nyttigt, at der er en Bestemmelse i den Retning.

Den Bemyndigelse, Ministeren søger i § 5 til at indføre nye Regler for Amtskommissionernes Befordringsgodtgørelse, kan jeg vel finde rimelig for et enkelt Aar; derimod anser jeg det ikke heldigt, at dette Forhold ordnes administrativt for saa langt et Tidrum som 3 Aar. Det glædede mig derfor ogsaa, at Venstres Ordfører ønskede nærmere Oplysning om, hvorledes disse Reg-